Deventer
Kamer
Orkest

5 juni
Deventer

7 juni
Lochem

Fika!

Onder
leiding van
**Peter
Bogaert**

Scandinavische muziek

**Mét koffie en
lekkernijen**
gemaakt door
orkestleden!

deventerkamerorkest.nl

Programma

Deventer Kamer Orkest

Concert op vrijdag 5 juni 2026, Ichthuskerk, Deventer
Concert op zondag 7 juni 2026, Gudulakerk, Lochem

Door het Deventer Kamer Orkest onder leiding van Peter Bogaert

Carl Nielsen
Bohemian Danish Folksong
Andante con moto

Antonio Vivaldi
Concert voor 2 celli en orkest in g klein, RV 531
Allegro
Largo
Allegro

Edvard Grieg
Twee Melodieën, opus 53
“Norwegian”
Allegro risoluto
“Det förste Möde” (The first meeting)
Lento

Arvo Pärt
Summa

Jean Sibelius
Impromptu voor strijkorkest, opus 5
Andantino
Commodo, piu mosso
Tempo I

Dag Wirèn
Serenade for strings, opus 11
I Preludium: Allegro molto
II Andante espressivo
III Scherzo: Allegro vivace, Trio: Poco meno moto
IV Marcia: Tempo di marcia, molto ritmico

Welkom!

•

•

Ewoud Nysingh
Voorzitter Deventer Kamer Orkest

Samenstelling

Eerste viool
- Gwendolyn van Sijl (concertmeester)
- Olena Maltseva
- Merlette van Gelder
- Loes Helsloot
- Marte Kooi
- Ewoud Nysingh

Tweede viool
- Lotte Weedage (aanvoerder)
- Yvonne Breedveld
- Regine Brügelmann
- Mijke Bos
- Nina van Venrooij
- Frank Hermans

Contrabas
- Eddy Tulp (aanvoerder)
- Ageeth Kruk

Altviool
- Manon Slob (aanvoerder)
- Jopke Kruyt
- Angela Neijmeijer-Leloux
- Leonieke Beemer
- Nicoline Reinders
- Floor Smit

Cello
- Joke van Kuijk* (aanvoerder)
- Wilbert Neijmeijer *
- Nadine Meertens
- Els Heldeweg
- Goof Driessen

Clavecimbel
- Truus Pinkster

* solisten in het Vivaldi concert

Peter Bogaert
Dirigent

Peter Bogaert werd in Antwerpen geboren en studeerde viool, compositie en orkestdirectie in Amsterdam, Den Haag, Basel, Berlijn, Rotterdam en Weimar. De laatste tien jaar bouwde hij een gevarieerde carrière uit door heel Europa.

Na een dienstverband als concertmeester bij het Orkest van het Oosten gedurende tien jaar, is hij nu gast-concertmeester bij orkesten zoals het Noord Nederlands Orkest, Belgian National Orchestra, Symfonieorkest Vlaanderen, Casco Phil, Opera de Rouen e.a.. Hij is ook regelmatig als solist onderweg, zoals met de 4 seasons recomposed van Max Richter, in samenwerking met Jef Neve.
Als dirigent is hij werkzaam voor verschillende professionele organisaties als Phion, de Nederlandse Reisopera, ed. Tegelijk richt hij zich op talentontwikkeling. Hij is nauw betrokken bij de werking van het Nationaal Jeugdorkest Nederland en verschillende studentenorkesten. Onlangs richtte hij met de Euregio Academy Orchestra een gloednieuw en enthousiast ontvangen projectorkest voor jong talent op. Sinds 2020 is hij dirigent van het Deventer Kamer Orkest en sinds 2024 van het Symfonieorkest Nijmegen.

Eveneens is hij meer en meer bezig met componeren en muziekproductie. Verschillende werken van hem werden door de jaren heen tot creatie gebracht, en worden regelmatig geherprogrammeerd. Zijn muziek kenmerkt zich door een klankzoektocht zonder taboes, een ritmisch postminimalisme dat desondanks de complexiteit niet schuwt, en tegelijk een hang naar lyriek zonder in conventies te willen vallen.

(1865 – 1931)

Carl Nielsen

Carl Nielsen was een Deens componist, dirigent, kornettist en violist, geboren nabij Odense. Hoewel hij opgroeide in een arm gezin, kreeg hij al op jonge leeftijd viool-, kornet- en pianolessen. Dankzij een studiebeurs studeerde hij vanaf 1884 viool, compositie en muziektheorie aan het Conservatorium in Kopenhagen. In 1889 werd hij violist in het orkest van de Koninklijke Opera in Kopenhagen. Een jaar later vertrok hij opnieuw met een studiebeurs naar Berlijn en Dresden, waar hij zich verdiepte in de muziek van Richard Wagner.

In 1891 werd Nielsen dirigent van een plaatselijk muziekkorps. Tijdens een verblijf in Parijs ontmoette hij de beeldhouwster Anne Marie Carl-Nielsen, met wie hij datzelfde jaar trouwde. Hun huwelijk hield stand tot aan zijn dood, ondanks enkele moeilijke periodes. Na zijn terugkeer in Denemarken werd hij opnieuw violist in het Koninklijk Orkest.

Zijn persoonlijke componeerstijl werd beïnvloed door de klassieke en vroeg-klassieke ideeën. De overgang naar de 20e-eeuwse muziek maakte hij met zijn verbrede tonaliteit. Daarbij gebruikt hij alle twaalf tonen van de chromatische toonladder - maar in het raamwerk van een tonaal systeem.
In 1905 verliet Nielsen het Koninklijk Orkest als violist om zich meer op dirigeren te richten; in 1908 keerde hij terug als chef-dirigent. Vanaf 1915 was hij verbonden aan het conservatorium in Kopenhagen, waar hij bestuurslid werd en muziektheorie doceerde.
Vooral dankzij zijn zes symfonieën en twee opera's geldt Nielsen als de belangrijkste componist van Denemarken. Zijn opera's Saul og David en de komische opera Maskarade worden beschouwd als hoogtepunten van de Deense operaliteratuur. In 1925 werd hij, ter gelegenheid van zijn zestigste verjaardag, gelauwerd als een nationale held.

Bohemian Danish Folksong
Het stuk werd oorspronkelijk voor kwartet geschreven en later omgezet voor strijkorkest.
In 1928 trad het Deens Radio Symfonieorkest op tijdens een concert ter ere van de tiende verjaardag van de oprichting van de Republiek Tsjechoslowakije. Voor deze gelegenheid had de dirigent, Emil Holm, Nielsen gevraagd een stuk te componeren waarin zowel een Tsjechische als een Deense volksmelodie verwerkt zou zijn.
Het stuk is opgebouwd rond twee volksmelodieën: het Boheemse „Teče Voda, Teče" (Het water stroomt, het water stroomt).
Het tweede lied vertelt over de bekentenis op haar sterfbed van koningin Dagmar, de echtgenote van koning Valdemar, waarin zij haar enige aardse zonde onthult: het rijgen van haar mouwen op een zondag. Koningin Dagmar was een Boheemse prinses en vormt daarmee een schakel tussen de twee melodieën en naties. Nielsen verbleef in de zomer van 1928 zelf in een kuuroord in Tsjechoslowakije waar hij kennis maakte met de Boheemse volksmelodie.

(1678 – 1741)

Antonio Vivaldi

Antonio Vivaldi werd geboren in Venetië en begon zijn loopbaan als priester, maar zijn ware passie lag in de muziek. Over zijn opleiding is weinig bekend. Zijn vader leerde hem vioolspelen en bezorgde hem op jonge leeftijd een plaats in het orkest waar hij zelf speelde; in dezelfde periode leerde Vivaldi ook orgel spelen. Hij verwierf al snel faam als virtuoos violist en componist. Vanwege zijn rode haar kreeg hij de bijnaam "Il Prete Rosso" (de Rode Priester).

Vivaldi werkte als violist in een meisjesweeshuis in Venetië, waar de muzikale prestaties van de pupillen al snel grote bekendheid kregen, ook buiten Italië. Men repte over de "meisjes met stemmen als engelen". Doordat ze de kans kregen hun muzikaliteit te ontwikkelen, hadden ze de mogelijkheid in hun levensonderhoud te voorzien. Dat was voor wezen heel moeilijk, omdat ze doorgaans geen bruidsschat hadden en dus niet konden trouwen. Omdat meisjes in het openbaar geen muziek mochten maken, gaven zij hun concerten achter een doek. Voor hen componeerde Vivaldi het merendeel van zijn concerten, cantates en kerkmuziek.

Naast Venetië werkte Vivaldi tussentijds ook in Mantua en in Rome. Vanaf 1726 was hij muzikaal directeur van het Teatro Sant 'Angelo in Venetië en groeide uit tot een levende legende. Musici uit heel Europa trokken naar de stad om hem te horen en te ontmoeten. Naast veelvuldige reizen door Italië bezocht hij ook Wenen en Praag. In 1740 vestigde hij zich in Wenen, mogelijk omdat de muzieksmaak in Venetië veranderde en zijn werk daar minder in trek raakte. Tien maanden later overleed hij er. Vivaldi componeerde meer dan zevenhonderd werken. Zijn muziek was bedoeld om een breed publiek te bereiken, en niet alleen de muzikale elite.

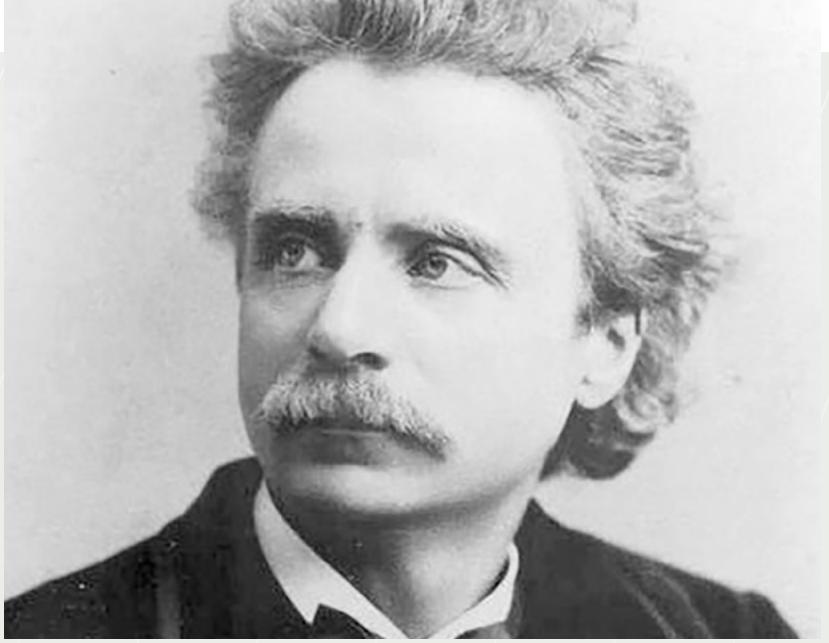
Concert voor twee celli en orkest in g klein, RV 531

Dit is het enige dubbelconcert dat Antonio Vivaldi voor celli schreef. Het staat bekend om zijn ongebruikelijke opening, waarin de twee celli meteen de hoofdrol krijgen. Het lijkt alsof zij een muzikale dialoog met elkaar aangaan. Het eerste, snelle deel wordt gevolgd door een melancholisch Adagio en sluit af met een bruisend Allegro, dat begint met aanstekelijke syncopen in het orkest voordat de solisten invallen met virtuoze passages. Het werk laat een meesterlijke wisselwerking tussen de twee solisten horen: melodieën worden afgewisseld, overgenomen en aangevuld. Dat Vivaldi de cello hier als solo-instrument centraal stelt, was in zijn tijd vernieuwend.

(1843 – 1907)

Edvard Grieg

Edvard Grieg was een Noors componist en pianist uit de romantiek. Zijn familie was oorspronkelijk van Schotse afkomst. Hij werd geboren in Bergen, in een muzikale familie. Zijn moeder had piano en zang gestudeerd, terwijl zijn vader, koopman en Brits diplomaat, in zijn vrije tijd graag musiceerde.

Op zesjarige leeftijd kreeg Grieg pianoles en theorieles van zijn moeder. De vioolvirtuoos Ole Bull wist Griegs familie ervan te overtuigen hem te laten studeren aan het conservatorium in Leipzig. Tijdens zijn studie kreeg hij te maken met de ernstige longaandoening, pleuritis, waardoor hij de rest van zijn leven ademhalingsproblemen hield.

In 1867 trouwde Grieg met Nina Hagerup, een begaafde zangeres en goede pianiste. Hij werd dirigent van het Philharmonisch Gezelschap, een matig orkest, maar dankzij deze functie beschikte hij over voldoende financiële middelen om een gezin te onderhouden. Daarnaast bleef hij privélessen geven en componeren. In 1869 overleed het enige kind van Edvard en Nina op slechts éénjarige leeftijd, een enorme klap voor hen beiden. Aan het einde van datzelfde jaar ontving Grieg vanuit Rome een brief van Franz Liszt, die zijn bewondering uitsprak voor de Vioolsonate op. 8. Met een stipendium van de Noorse regering kon Grieg naar Rome reizen om Liszt persoonlijk te ontmoeten. Na zijn terugkeer uit Rome richtte Grieg in Kristiania (Oslo) de "Musikforeningen" ('muziekvereniging') op, die hij samen met Johan Svendsen heeft geleid. Vanaf 1877 trok Grieg zich regelmatig terug in de bergen, waar hij veel inspiratie opdeed. In 1885 verhuisden hij en zijn vrouw terug naar Bergen vanwege zijn zwakke gezondheid. Ondanks zijn gezondheidsproblemen bleef Grieg zijn composities in het buitenland uitvoeren. Grieg wordt beschouwd als een miniaturist: zijn grootste kracht lag in het componeren van kleine muziekvormen. Zijn vroege werk behoort nog tot de Duitse romantiek, terwijl zijn latere composities worden gekenmerkt door ogenschijnlijk eenvoudige melodieën, met een subtiele chromatische en harmonische stijl. Daarbij liet hij zich inspireren door de Noorse volksmuziek. Met werken als het Pianoconcert in a-klein en de Peer Gynt-suites geldt hij als de belangrijkste Noorse componist.

Twee Melodieën, opus 53

De Twee melodieën voor strijkorkest, op. 53 (1890), zijn gebaseerd op liederen met teksten van twee verschillende Noorse dichters: Aasmund Olavsson Vinje en Bjørnstjerne Bjørnson. De twee stukken verschillen sterk van karakter.

De eerste melodie "Norsk" (Noors), op tekst van Vinje, heeft een uitgesproken nationaal karakter. Het bezingt standvastigheid en het volgen van het juiste pad, zelfs in moeilijke tijden. Het middendeel ademt een sfeer van solidariteit en saamhorigheid. De 2e melodie 'Det første mødes sødme' (De zoetheid van de eerste ontmoeting), op een gedicht van Bjørnson, schildert juist een verstilde natuuridylle. De magie van een eerste ontmoeting versmelt met de sfeer van de natuur. Subtiele melodische uitroepen en de vele wisselingen tussen majeur en mineur geven de muziek een dromerig en betoverend karakter.

(1935)

Arvo Pärt

Arvo Pärt is een Estse componist. Toen hij drie jaar oud was, gingen zijn ouders uit elkaar. Samen met zijn moeder verhuisde hij naar Rakvere. Op tienjarige leeftijd begon hij piano te spelen aan de muziekschool en in 1954 ging hij naar de middelbare muziekschool in Tallinn. Tijdens zijn militaire dienst speelde hij twee jaar in een militair orkest. Daarna studeerde hij aan het conservatorium van Tallinn, waar hij ook compositieles volgde.

Zijn eerste composities uit deze periode tonen invloeden van Bartók, Prokofjev en Sjostakovitsj. Voor zijn eerste orkestwerk, Necrolog, maakte hij echter gebruik van de twaalftoonstechniek van Arnold Schönberg, wat hem veel kritiek opleverde vanuit het Sovjetregime. Na zijn studie componeerde Pärt muziek voor negentien stop-motionanimaties van Tallinnfilm, later bekend als de Nukufilm-studio. Daarnaast werkte hij als klankregisseur bij de Estse radio en bleef hij componeren. Pärt belandde in een spirituele en professionele crisis. Hij verdiepte zich in gregoriaanse muziek en meerstemmige zang uit de renaissance. Ook trad hij toe tot de Russisch-Orthodoxe Kerk. Zijn werk Credo (1968) bracht hem in conflict met het antireligieuze regime van de Sovjet-Unie, waarvan Estland tussen 1944 en 1991 deel uitmaakte. Na deze confrontatie trok Pärt zich enige tijd terug en bestudeerde hij middeleeuwse muziek, waaronder werken van Franse en Vlaamse componisten als Josquin des Prez en Johannes Ockeghem. Pärt sloeg een nieuwe weg in en ontwikkelde zijn kenmerkende tintinnabuli-stijl. De term tintinnabuli – Latijn voor 'belletjes' – verwijst naar het klankkarakter van zijn muziek. Met een beperkt aantal noten en langzaam verschuivende harmonieën creëert hij een kalme, meditatieve sfeer. Zelf zei Pärt: één enkele mooi gespeelde noot, een moment van stilte of de drie tonen van een drieklank kunnen al voldoende zijn om diepe expressie te bereiken.

Het Sovjetregime bleef het leven van Pärt bemoeilijken en en in 1980 emigreerde hij uiteindelijk met zijn familie naar Berlijn, waar hij dertig jaar zou wonen. In deze tijd schreef Pärt veel religieuze werken. Pas in 2010 keerde hij terug naar Estland, waar hij sindsdien een teruggetrokken bestaan leidt.

Summa for strings

Summa werd in 1977 oorspronkelijk voor koor geschreven en in 1991 bewerkt voor strijkorkest. Het is een van de eerste werken waarin Pärt zijn kenmerkende tintinnabuli-stijl ontwikkelde, een sobere, tonale schrijfstijl die verwantschap vertoont met het minimalisme geïnspireerd is door middeleeuwse gezangen en renaissancepolyfonie. Summa is gebaseerd op de tekst van het Credo uit de mis. Het schommelende motief van twee noten keert steeds terug en geeft het werk een rustige cadans en een bijna mantra-achtige, spirituele sfeer.

(1905 – 1986)

Dag Wirén

Dag Wirén werd geboren in Striberg, Zweden, als oudste zoon van Ivar en Anna Wirén. Al op jonge leeftijd toonde hij een grote muzikale begaafdheid en besloot hij tijdens zijn eerste schooljaren dat hij componist wilde worden. Hij was zo gefascineerd door muziek dat hij, toen hij leerde lezen, verbaasd was dat het alfabet niet – net als de toonladder – met de letter C begint.

Als veertienjarige voerde hij zijn eerste composities uit met het schoolorkest in Örebro, dat hij zelf dirigeerde. Vanaf 1924 volgde hij privélessen in harmonieleer en orgel, terwijl hij daarnaast wat geld verdiende als pianist bij stomme films. Van 1927 tot 1931 studeerde hij aan het conservatorium van Stockholm, waar hij compositie, piano, orgel en orkestdirectie studeerde.
Samen met Lars-Erik Larsson, Gunnar de Frumerie en Erland von Koch behoorde Wirén tot de Zweedse groep van de 'Dertigers', componisten die de romantische stijl verruilden voor het neoclassicisme. Na zijn studie in Stockholm reisde Wirén in 1931 naar Parijs, waar hij tot 1934 lessen instrumentatie volgde bij de Russische componist en pedagoog Leonid Sabanajew. In 1934 trouwde hij met de Ierse celliste Noël Franks, die hij in Parijs had ontmoet. Het echtpaar vestigde zich vervolgens in Stockholm, waar Wirén zijn inkomen verdiende als pianoleraar. In 1935 werd hij lid van de Zweedse componistenorganisatie. Aanvankelijk werkte hij daar als bibliothecaris, later werd hij vicevoorzitter. In 1938 werd hij muziekrecensent voor de krant Svenska Morgonbladet. In datzelfde jaar vestigde hij zich als zelfstandig componist in Danderyd, waar hij tot aan zijn overlijden bleef wonen. In 1948 werd hij benoemd tot lid van de Koninklijke Academie in Stockholm.

Dag Wirén bleef gedurende zijn hele carrière trouw aan het neoclassicisme. Zijn relatief kleine oeuvre laat echter wel een duidelijke ontwikkeling zien: zijn vroege werken zijn toegankelijk en beïnvloed door de Franse muziek uit de jaren twintig en dertig, terwijl zijn stijl rond 1940 soberder en minder direct werd. Ritmiek, motiefontwikkeling, formele helderheid en het veelvuldige gebruik van ostinato's vormen belangrijke kenmerken van zijn muziek. Naast zijn serieuzere composities bleef Wirén ook meer toegankelijke muziek schrijven, waaronder twee radio-operettes, toneelmuziek en filmmuziek. In 1965 achtte hij het bovendien niet beneden zijn niveau om de muziek te componeren voor de Zweedse inzending van het Eurovisiesongfestival.

Serenade voor strijkorkest, opus 11
Zijn bekendste werk is de Serenade voor strijkorkest (1937), die uit vier delen bestaat: Preludium, Andante espressivo, Scherzo en Marcia. Het openingsdeel klinkt helder en energiek en laat horen hoeveel kleur en expressie een strijkorkest kan bieden. Het Andante is rustiger en lyrisch, met pizzicati en een zangerige melodie. Het snelle Scherzo vormt een levendig contrast. De afsluitende Marcia is vrolijk en licht triomfantelijk, maar heeft ook een parodistisch karakter: Wirén had namelijk weinig waardering voor militaire marsmuziek. Dit laatste deel werd jarenlang wereldwijd bekend doordat de BBC het gebruikte als herkenningsmelodie voor het kunstprogramma Monitor.

Deventer Kamer Orkest

Het Deventer Kamer Orkest weet al sinds 1983 het publiek met succes te boeien met afwisselend repertoire en spraakmakende projecten. Het is een ambitieus strijkorkest van vergevorderde amateurmusici dat samenkomt op de donderdagavond om op hoog niveau muziek te maken.

Regelmatig worden de reguliere leden aangevuld met jonge viooltalenten uit de regio en jong talent als solist. Het orkest staat onder leiding van dirigent en (voormalig) topviolist Peter Bogaert.

Het orkest speelt meerdere projecten per jaar en wordt soms uitgebreid met blazers. Wij zoeken de uitdaging in afwisselend, bijzonder repertoire en samenwerkingsproducties zoals in 2024 de theatrale uitvoering van Purcells 'Dido and Aeneas' met het Deventer Vocaal Ensemble en dansers van Studio Danzo ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan. Deze multidisciplinaire projecten vergroten zowel het artistieke profiel van het orkest als de beleving voor het publiek. Het Deventer Kamer Orkest kan nog goede (alt-) violisten gebruiken!

Het Deventer Kamer Orkest is dank verschuldigd aan:

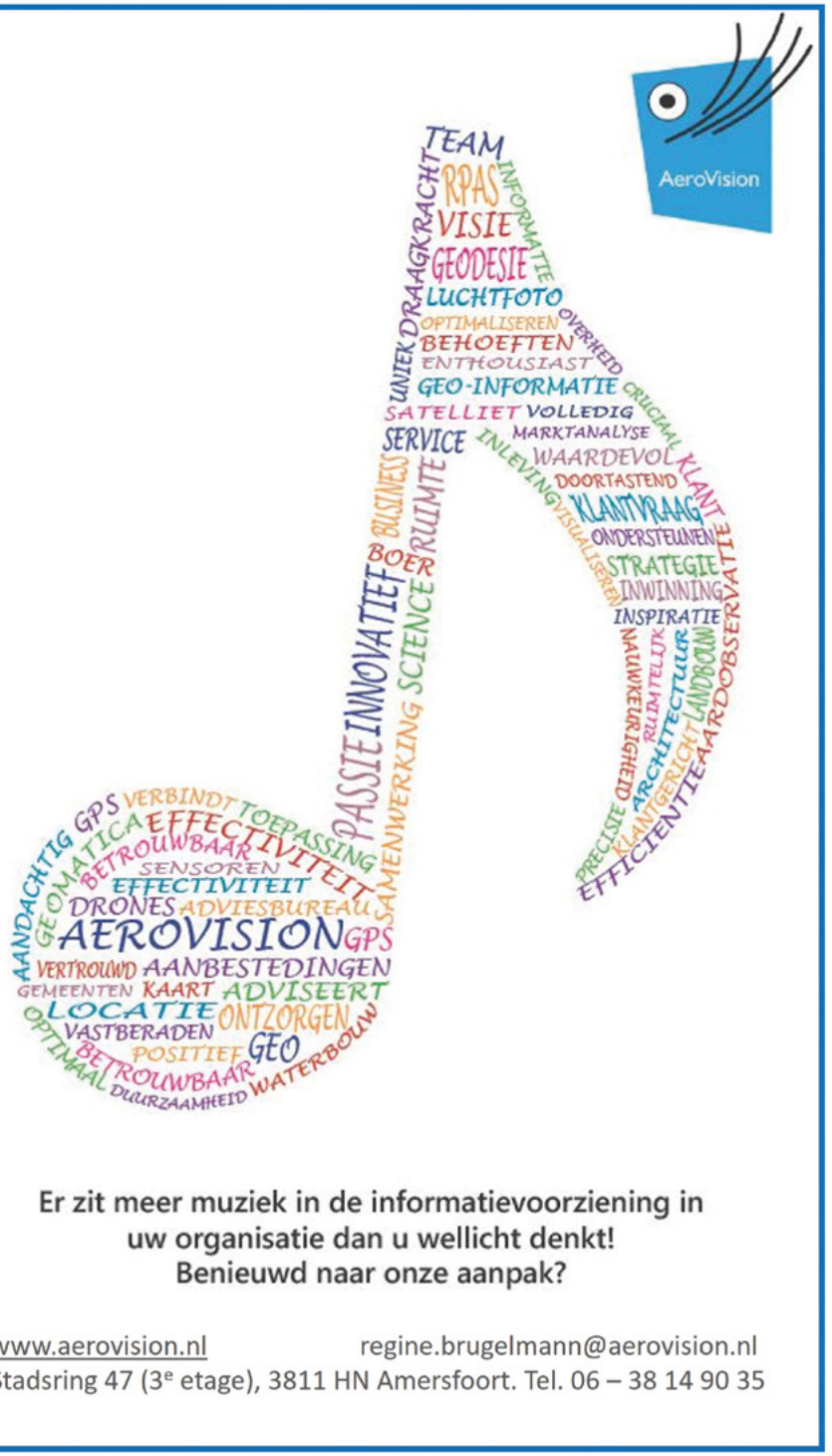
- De gemeente Deventer voor de jaarlijkse subsidie
- Panton voor het beschikbaar stellen van vervangende repetitieruimte
- Zijn vrienden voor hun steun en financiële bijdrage
- Zijn sponsoren voor het plaatsen van advertenties; door het plaatsen van een advertentie in dit programmaboekje steunen de sponsoren het orkest.

Al deze financiële steun is zeer welkom en nodig om de vereniging financieel overeind te houden. De kosten voor een klein orkest zijn namelijk gelijk aan die van een groot symfonieorkest.

panton
ontwerpers voor de zorg

Het Deventer Kamer Orkest maakt dankbaar gebruik van de vervangende repetitieruimte die Panton beschikbaar stelt.

-- nog aan te leveren advertentie --

Er zit meer muziek in de informatievoorziening in uw organisatie dan u wellicht denkt!
Benieuwd naar onze aanpak?

www.aerovision.nl regine.brugelmann@aerovision.nl
Stadsring 47 (3e etage), 3811 HN Amersfoort. Tel. 06 – 38 14 90 35

Hoe kunt u ons steunen?

Deventer Kamer Orkest

Aanmelding als Vriend van het Deventer Kamer Orkest

Het Deventer Kamer Orkest weet al sinds 1983 het publiek met succes te boeien met afwisselend repertoire en spraakmakende projecten. De concerten kunnen niet worden gegeven zonder de steun van u.

Als particulier kunt u voor 2,50 per maand (incasso geschiedt eens per jaar) vriend worden van het orkest. Bedrijven kunnen adverteren in ons programmaboekje. U kunt ook een eenmalige donatie doen.

Wat krijgt u ervoor terug?

- Allereerst zorgt u dat ons orkest mooie muziek kan blijven maken en u krijgt bovendien 5 euro korting op concertkaarten (maximaal 2).
- U bent gegarandeerd van een gereserveerde plaats.
- U ontvangt regelmatig de Nieuwsbrief met daarin alle weetjes over het orkest en de te spelen werken.

U kunt zich aanmelden via e-mailadres:
dko.bestuur@gmail.com
of lever het bijgevoegde vrienden-formulier ingevuld af bij de vriendentafel.

Deventer Kamer Orkest
Raborekeningnummer:
NL51 RABO 0377 7546 76

deventerkamerorkest.nl

Noteer alvast in uw agenda:

- **20 november, 20:00 uur, Gudulakerk, Lochem**
- **22 november, 15:00 uur, Deventer**
  Een blazersprogramma met Devienne:
  Sinfonia Concertante no 2 in F major
  Sibelius: Pelleas en Melisande
  Mozart: Symfonie nr 40

MEVROUW DE WIT MAKELAARS

Nieuwe Markt 15,
Deventer

T 0570 - 784254
mdwmakelaars.nl